kondotiero. En mezepoko k renesanco, itala aventurema bandestro de dungataj soldatoi.

\* Konduki (tr). 1 (iu) Irigi iun kun si al iu loko, direktante lin laŭ sia propra plaĉo: ~i iun al la fenestro, al urbdomo, en la teatron, sur vojo malbona Z; ~i infanon per la mano; ~i blindulon, vizitantoin : ~i ĉevalon per la brido : ~i aŭtomobilon, maŝinon; en broditaj vestoj ŝi estas ~ata al la reĝo Z ; la soldatoj ~is la arestitojn tra la stratoj Z; mi ~os vin laŭ la vojo de saĝo Z. Kp direkti 1, GVIDI 1. Vd NAZO. 2 (io) Ebligi al io, iu la iradon al ia loko : kanalo ~as la akvon en la lagon B; aleo da arboj ~as al la domo; pordo ~anta el la cambro en la ĝardenon; la vojo ~as al la dezerto Z, tra arbaro B; la arbaro ~is al la maro Z; la metaloj bone ~as la elektron; lia metio ~as lin en multain diversain medioin. 3 (iu) Alvenigi per sia propra agado iun aŭ ion al nova stato : jen kien vi ~is lin per viaj konsiloj! ~i la landon al pereoB, aferon al sukceso, sian laboron al feliĉa fino Z. 4 (io) Ebligi al iu alvenon al nova stato : diboĉado ~as al malsano; espero k pacienco ~as al potenco Z : tro da libero ~as al mizero Z : tiuj provoj ~is al nenia rezultato Z; mensogo malproksimen ne ~as Z. 5 (Iu) Agigi iun aŭ funkciigi ion laŭ sia propra volo, gardante por si la estrecon (= direkti 4) : ~i maŝinon, veturilon, là popolojn, la homojn; la plimulto el la virinoj lasas sin ~i de sia koro; ~i armeon, regimenton, horon, militon Z, batalon Z, entreprenon, firmon, proceson, la mastraĵon de la domo Z, interparoladon Z, rezonadon; prudente ~i aferon; mi ne ~as apartan libron por ĉiuj enspezoj k elspezoj Z; (f) ~i la dancojn Z (havi la ĉefan voĉon. Vd Tono). (Kp gvidi 4.) ~isto. Homo, kiu profesie ~as veturilon, lokomotivon, aŭtomobilon ks.; konduktoro. ~ilo. 1 Ilo por ~i aŭtomobilon, ŝipon kc.; direktilo. 2 Ilo por ~i bestojn : rimeno, ŝnuro. 3 Korpo aŭ substanco, kiu ebligas al io la trairon tra si : elektra ~ilo. Al~i (tr). 1 Alvenigi al iu aŭ al si : ordonu al viaj servistoj al~i azenojn de Libujo Z. 2 ~i al io, k ĝin atingi : la natura iro de la ideoj al~is lin al la penso, ke Z; li sukcesis al~i sian laboron ĝis la fino, al feliĉa fino Z; tiuj malfacilaĵoj estas al~ilaj (limigitaj, resumitaj) al ia unu aŭ du mallongaj reguloj Z ; la tuta demando al~iĝas nur al tio, ĉu esp-o estos akceptita senŝanĝe Z. De~i (tr). 1 ~i flanken de io : de~i iun de la ĝusta vojo (Kp deflankigi, devojigi). 2 Malkonsili, deadmoni : de~i amikon de malnobla ago B. En~i (tr). 1 ~i al io k enirigi en ĝin : la lakeo en~is junan sinjoron en la kabineton. 2 (f) Enigi ion novan en uzadon ; uzi k apliki novaĵon : apartaj artaj rimedoj en~as grandan ekonomion ĉe la lernado de la vortoj Z; en~i novan modon, radikon en nia lingvo Z: tiu ĉi sistemo postulas tro grandan pripensadon por povi esti en~ita en la ordinaran interkomunikiĝon kun malproksimaj popoloj Z. For~i (tr). ~i malproksimen de io : for~i iun de sia domo ; la planko estas tiel aranĝita, ke ĝi for~as la pluvon. Rim. : Direkti k konduki povas esti indiferente uzataj pri veturiloj k pri gravaj aferoj (entreprenoj ktp). Sed pri vivuloj ekzistas tia diferenco, ke la kondukanto akompanas, la direktanto ne. Inter direkti aŭ konduki k gvidi, la diferenco estas, ke la direktanto aŭ kondukanto estras, dum la gvidanto nur helpas. Fine gvidi supozas, ke la gvidato ne konas la ĝustan vojon, kiun konas nur la gvidanto.

KONFEDERACIO

konduktanco <. Propreco konduki la elektron inverse al la elektra rezistanco. Vd REZISTANCO.

konduktoro Z = kondukisto.

\*Konduti (ntr). Agi iamaniere en siaj rilatoj kun aliaj homoj: ~i bone, malbone, neriproĉinde, glore; ~i kolere, afable, malame kontraŭ iu ; li ~is ĉiam ĝentile al mi. Kp traktı. ~o. Maniero, laŭ kiu oni ~as : havi bonan ~on ; ŝanĝi sian ~on ; malbon~a Z. Kp SINTENO.

koneksa. Interligita; proksime interrilata kun analoga afero : tio estas ~aj demandoj, kiujn oni ne povas aparte studi.

konekti (tr) 🌣 <. Kunligi aparatojn, maŝinojn aŭ elektrajn pecojn per drata kondukilo : ~i aŭ mal~i kuplilon. Vd komuti, kupli, munti. ~o. Ago ~i aŭ la rezulto de tiu ago : aŭtomata ~o.

konfederi = konfederacii.

Konfederacio. 1 Daŭra asociiĝo de apartaj ŝtatoj, sendependaj pri ilia interna politiko, k formantaj unu kolektivan